

ВИХОВАННЯ ЕНЕРГООЩАДНОЇ ПОВЕДІНКИ У УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ

Медвідь С. А.¹, Хованський С. О.¹, Свинаренко М. С.²

¹Сумський державний університет, м. Суми,

**²Харківський національний університет будівництва та архітектури,
м. Харків**

В умовах загострення енергетичної та економічної кризи актуальними стали проблеми заощадження та ефективного використання енергоресурсів, які обумовлені не тільки їх обмеженими запасами у природі та світовими екологічними проблемами, а й наднормовими обсягами споживання у повсякденному житті і, відповідно, значними витратами коштів населення на оплату комунальних платежів. Оскільки механізм енергозбереження – це не лише практичне введення в експлуатацію нових технологій, що потребують менших затрат енергії, а й активна інформаційна діяльність, спрямована на економне її витрачання, то для досягнення цілі ефективного використання енергоресурсів із орієнтацією на довготривалий період важливим є залучення молодого покоління, зокрема школярів загальноосвітніх закладів, до навчально-практичної діяльності з питань енергоощадності.

Важливим кроком успішного вирішення даної проблеми є навчання громадян країни основам енергоефективності. Освіта і виховання у сфері енергозбереження – це напрямки єдиного процесу виховання ощадливого ставлення громадян до використання енергетичних ресурсів, яке забезпечується шляхом надбання та засвоєння знань про економічні, екологічні і соціальні переваги енергозбереження та здійснення державного контролю щодо рівня і ефективності отриманих знань. Для моніторингу стану сформованості енергетично грамотної поведінки були виділені відповідні критерії оцінювання: когнітивно-аналітичний, діяльнісно-поведінковий та ціннісно-мотиваційний. За методи моніторингу обрано: метод тестування, метод бесіди та метод анкетування. Порівнявши рівні сформованості теоретичних знань та практичних навичок учнів, можна стверджувати, що українські школярі характеризуються різними показниками сформованості компонентів «енергетичної культури». Високий рівень сформованості знань учнів вказує на більш теоретичний, фактичний підхід у вітчизняній системі освіти. Отже, зміні поведінки, звичок та стилю повсякденного життя учня приділяється не достатньо уваги. А це, в свою чергу, відображається на соціальній поведінці школярів та на доцільності вчинків у сфері заощадження енергії.

За результатами досліджень встановлено, що на даний момент необхідно забезпечити високий ступінь інформованості відповідних навчальних закладів та професійних організацій, що займаються освітою та підвищенням кваліфікації у сфері енергоефективності. Адже ощадливе й ефективне використання енергії має увійти в побут і звичку кожного школяра, а потім і стати частиною моралі суспільства. Від того, наскільки сучасна молодь перейматиметься ідеєю енергозбереження, буде залежати майбутнє не тільки нашої країни, а й планети в цілому.